

TROPISCH BEGIN VOOR COV ZEELAND

DOOR: ELLIE DE JONGE

Foto's : Evelien Verhoeven

Ellie de Jonge

Op zaterdag 25 januari 2020 laat Commandovereniging Zeeland de ongezellige weersomstandigheden van de januarimaand voor een paar uurtjes achter zich. Het Tropisch Bos in Recreatiecentrum Omnium in Goes is dit jaar de plaats van samenkomst voor de uitwisseling van nieuwjaarswensen, toespraken, drankje, hapje en een rondleiding met gids. Volgens organisator Menno Weber komt deze datum goed uit, want het is het begin van het Chinese Nieuwjaar.

De ontvangst in de Cuba bar roept meteen tropische vakantiesferen op. Een uitnodigende plek bovenin het gebouw, aangename temperatuur, twee terrassen tegen de 'berghelling', een knusse bar, omring door metershoge bomen, waar koffie en thee gereed staat. Naarmate er meer leden arriveren, velen met echtgenote, wordt er druk gesleept met stoelen. Iedereen wil bij iedereen zitten, en op de bovenste laag van het terras is op den duur geen zitplaats meer te vinden. De twee terrassen staan met een paar treden met elkaar in verbinding, wat de koffievoorziening enigszins bemoeilijkt, want de bar is op de bovenste laag. Erop-en-erof om bij de bar de koffie of thee te halen, wat eigenlijk de bedoeling is, is voor een deel van de aanwezigen net een stapje te hoog.

Gastvrouw Margriet maakt er geen punt van, ze schenkt aan de lopende band kopjes vol en er zijn handen genoeg om die naar de benedenverdieping te dragen en tussen tafels en stoelen door laverend zo'n veertig personen van koffie, thee en koffiebroodjes te voorzien.

Voorzitter Bram Steijn heet allen hartelijk welkom en gaat in vogelvlucht door de gebeurtenissen van het afgelopen jaar heen. Hij memoreert de start van de herdenking 75 jaar bevrijding in Terneuzen. Voor de COV was dit een zeer geslaagde actie vanwege de grote opkomst van oud-commando's van heinde en ver. COV Zeeland is er, ondanks dat er geen 'militair vertoon' gepland was in het programma, in geslaagd om met een detachement van zo'n 80 man met wapperende vlaggen en vaandels onder begeleiding vanuit het Zeemanshuis naar het podium te marcheren en daar een VIP plaats te 'regelen'. Ook bij de herdenking in Vlissingen was het Korps en de COV overtuigend aanwezig, evenals in Westkapelle.

"Helaas moest er ook afscheid worden genomen van twee leden, Job Hooftman, in het Zeeuwse bekend als 'Commando Job', en ercommando Theo de Meester die slechts twee weken na zijn echtgenote overleed", aldus de voorzitter. "Hiertegenover staat ook vreugdevol nieuws: bij twee jonge leden is gezinsuitbreiding geweest, en dat is gezien de leeftijdsopbouw van de leden een unicum dat in vele jaren niet is voorgekomen. Van de totaal 15 'jongeren' zijn er nu 8 aanwezig.

Vervolgens vertelt gids Jan-Kees een en ander over het ontstaan en de aanleg van het tropisch bos dat nu 5 jaar bestaat, waarna het gezelschap zich splitst in twee groepen. Het tropisch bos is een van het type musea of bezienswaardigheden waar je zonder enig verstand van zaken binnen een half uur wel doorheen bent. Hier een bordje lezend, daar iets bekijkend, en dan heb je het wel gezien. Niet echter zodra een gids je op zo veel kan wijzen. Al afdalend, wijzend en vertellend, houdt Jan Kees de groep makkelijk ruim een uur bezig. Zeker nadat een paar oplettende leden ontdekken dat er in dit bos een paar eigenaardige zaken te zien zijn, zoals een tokkeltje ergens in een boom en laag bij de grond een KCT parkeerbord. Als de groep opduikt uit de rimboe en het 'strand' moet oversteken, ontdekken we in het zand een minigrafje, bedekt met stenen, een kruisje, en grafschrift: 'Hier rust P. Pineut'. (Waar zou dat nou toch op slaan?). Driftig wordt nu verder gezocht, maar bij de onthulling door 'dader' Menno Weber tijdens de borrel, blijken er toch nog een paar niet-tropisch gerelateerde voorwerpen aan de aandacht ontsnapt te zijn.

Als beide groepen verenigd zijn in de met KCT parafernalia aangeklede ruimte beneden, wordt het onder het genot van drankjes, borrelnootjes en snackjes beregezellig. Ook Menno brengt nog enkele 'actiepunten' onder de aandacht, zoals de zeer geslaagde Infatuate mars op 23 maart en de schietwedstrijd op 16 mei. Bij een nieuwjaarsbijeenkomst hoort echter ook een beetje ernst. Binnen de vereniging zijn ook, soms ernstig, zieken, of mensen met lichamelijke beperkingen. Ook binnen families zijn er trieste gebeurtenissen. Menno roept de leden op om naar elkaar om te zien en niemand achter te laten, zoals het een commando betaamt. "He ain't heavy, he's my brother". "Durf ook te vragen", zegt hij.

Na enige ogenblikken stilte in acht te hebben genomen voor de overledenen uit ons midden, vraagt Menno een 'bemoedigend applaus voor de zieken', dat beëindigd wordt met het zingen van het 'Schoremlied'. En nee, we laten de moed niet zakken, want immers:Wij zijn de jongens van het KCT..... En met deze groene gedachte kunnen we monter het nieuwe jaar in.